

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra En liden Bibelkrønike for Børn og Menigmand

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 35. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1814_227A-txt-shoot-idm1434.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Dernæst kom den Tidende i Landet, at Philisterne havde samlet sig til Strid, og Saul forsamlede Israels Mænd, og Hærene stode paa Bjerge, den ene for den andens Aasyn, og en Dal var imellem. Og Isai sagde til David: see dine Brødre de ere med Kongen i Leiren, saa gak nu, og bær dem disse Brød, og tag disse Oste, at give deres Høvedsmand, og see til dine Brødre, om det gaaer dem vel, og før mig visse Tidender! Saa stod David tidlig op og kom til Leiren, og lod Byrden ligge hos dem, som forvarede Tøiet, og gik hen i Slagordenen, og hilsde sine Brødre. Men det skedte, mens han endnu taledede med dem, da gik en Philister frem i Dalen, Goliath den Kæmpe, han var sex Alen og en Haandbred høi, og han bød ud af Israels Mænd, hvem som turde stride med ham, og han drev Spot med Israels Leire, og det havde han gjort i fyrgetive Dage, baade Morgen og Aften, og Ingen turde gaa ham imøde, men hver Mand af Israel, naar de saae den Kæmpe, da flyede de for ham, og frygtede saare. Og David hørte 36den Tale, og at Saul havde lovet den Mand sin Datter, som slog Philisteren, og David blev heftig i Aanden, og bød sig til at stride imod ham, og han blev hentet til Saul, og gik ned i Dalen, ikke med Sværd eller andet Krigsvaaben, men kun med sin Hyrdestav og sin Slynge. Men Goliath foragtede Drengen, og sagde: er jeg en Hund, at du gaaer imod mig med Kieppe, og han bandede David ved sine Guder, og sagde: kom hid, saa vil jeg give Fuglene under Himmelen og Dyrene paa Marken dit Kiød. Men David svarede og sagde: du kommer til mig med Sværd og med Spyd og med Skjold, men jeg kommer til dig i den Herre Zebaots Navn, hvem du har forhaanet; paa denne Dag skal Herren give dig i min Haand, og jeg skal slaa dig, og tage dit Hoved af dig, og give Kroppe af Philisternes Hær til Fuglene under Himmelen, og til Dyrene paa Marken, saa alt Landet skal mærke, at der er Gud i Israel, og al denne Menighed skal kiende, at Herren ikke frelser ved Sværd og ved Spyd, thi Striden er Herrens, og Han skal give eder i vor Haand. Men der han dette havde sagt, da tog han en Steen, og slog med Slingen, og Stenen sad fast i Philisterens Pande, og han faldt paa sit Ansigt til Jorden, og David fik Magt og stod hos Goliath, og uddrog Sværdet af Balgen, og huggede hans Hoved af med hans eget Sværd, og der Philisterne saae, at deres Kæmpe var død, da flygtede de, men Israels Mænd forfulgte dem, og slog dem med et stort 37Slag, og tog deres Leir. Og det skedte, at Jonathan, Sauls Søn, elskede David fra den samme Dag, som sin egen Sjæl, men der de kom tilbage af Philisternes Slag, da vare Kvinderne af Israels Stæder udgangne mod Kongen med Sang og med Dands, med Trommer og Strængeleeg og Glædskabs Lyd, og Kvinderne legde paa Strænge, og sang med hverandre: Saul sine Tusinde slog, og sine Titusinde David; da blev Saul ganske meget vred, og sagde: mig gav de Tusinde, men David gav de Titusinde, og med Tiden bliver endogsaa Kongeriget hans, og Saul saae mistænkelig paa David fra den Dag og derefter. 1. S. B. 17. 18.